

ELDI Á FRJÓUM ATLANTSHAFSLAXI Í OPNUM SJÓKVÍUM

FARMING OF FERTILE ATLANTIC SALMON IN OPEN NET-PENS.

Salmo salar

RÁÐGJÖF – ADVICE

Hafrannsóknastofnun ráðleggur í samræmi við uppfært áhættumat að eldismagn verð ekki meira en fram kemur í töflunni að neðan í eftirtöldum fjörðum:

Landsvæði	Hámarkslífmassi samkvæmt Áhættumati erfðablöndunar (tonn)	Fyrri mat (miðað við framleiðslu)
Vestfirðir		
Patreksfjörður, Tálknafjörður og Patreksfjarðarflói	20.000	20.000
Arnarfjörður	20.000	20.000
Dýrafjörður	10.000	10.000
Önundarfjörður	2.500	0
Ísafjarðardjúp	12.000	0
Vestfirðir samtals:	64.500	50.000
Austfirðir		
Berufjörður	7.500	6.000
Stöðvarfjörður	0	0
Fáskrúðsfjörður	12.000	15.000
Reyðarfjörður	16.000	
Seyðisfjörður	6.500	0
Austfirðir samtals:	42.000	21.000
Samtals:	106.500	71.000

Í nýju mati er miðaða við hámarkslífmassa. Framleiðsla er nú reiknuð sem 80% af hámarks- lífmassa en var áður lögð að jöfnu. 71 þús tonn jafngilda því 88,75 þús tonna lífmassa. Aukning er því í raun 20%

Lagt er til að eldi verði ekki stundað nær veiðiam í botni Ísafjarðardjúps en sem nemur línu frá Ögurnesi að Æðey og Hólmasundi.

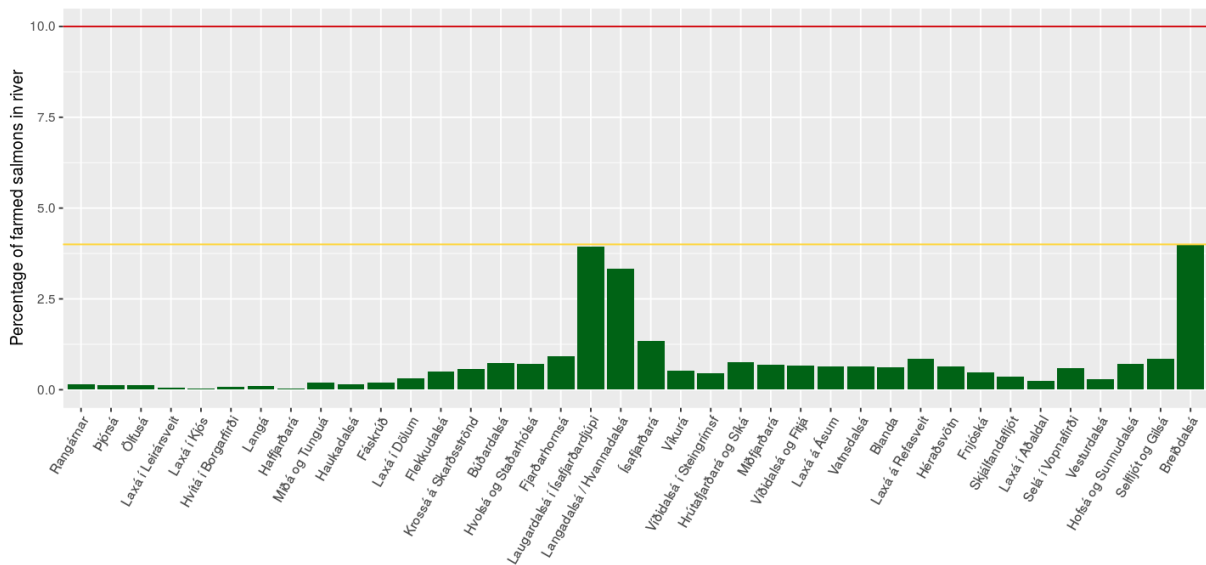
Í Ísafjarðardjúpi er lagt til 12.000 tonna hámarkslífmassa. Ef notuð eru 400 gramma seiði má auka hámarkslífmassa í 14.000 tonn.

Í Fáskrúðsfirði og Reyðarfirði er lagur til hámarkslífmassi 12.000 og 16.000. Með notkun 400 gramma seiða má auka hámarkslífmassa í 14.000 og 18.000 tonn.

NIÐURSTÖÐUR MIÐAÐ VIÐ UPPFÆRT ÁHÆTTUMAT

Áhættumatslíkanið reiknar almennt út mjög lág gildi innblöndunar fyrir utan fjórar ár, en það eru Laugardalsá, Langadalsá/Hvannadalsá og Ísafjarðará í Ísafjarðardjúpi, og Breiðdalsá í Breiðdal.

Í fyrri áhættumati var miðað við að hlutfall milli ársframleiðslu og hámarkslífmassa væri 1:1. Nýjar upplýsingar hafa hins vegar leitt í ljós að hlutfallið er nálægt 0,8:1 og er miðað við það hlutfall nú.

BREYTINGAR Á STUÐLUM ÁHÆTTUMATS VIÐ ENDURMAT

Þröskuldsgildi ásættanlegrar innblöndunar (*e. intrusion*) eldislaxa í náttúrulegar laxveiðiár er óbreytt frá fyrra mati eða 4%.

Nýtt mat á stuðlum áhættumats á grunni vöktunarniðurstaðna: Eftirfarandi breytingar eru gerðar á stuðlum áhættumats:

Stuðlar áhættumats	Fyrri gildi	Ný gildi	Breyting
Snemmbúið strok:			
Heimsæknistuðull (<i>H</i>):	0,25	0,25	N
Weibull stuðlar:			
$\beta =$	2,5	2,5	N
$\eta =$	170	170	N
Endurkomuhlutfall (<i>L_s</i>):	1,85%	1,30%	J
Síðbúið strok:			
Weibull stuðlar:			
$\beta =$	2	1,5	J
$\eta =$	1000	540	J
Endurkomuhlutfall (<i>L_G</i>):	3,3%	1,1%	J
Strokstuðull (strokufiskar/tonn) (<i>S</i>):	0,8	0,8	N
Hlutfall síðbúið/snemmbúið:	50/50	50/50	N

Röksemdir fyrir breytingu stuðla:

Snemmbúið strok: Enn hafa ekki verið greindir neinir strokufiskar úr snemmbúnu stroki í veiðiám. Því er heimsæknistuðli og dreifingarstuðlum haldið óbreyttum. Endurkomuhlutfall strokufiska er hins vegar lækkað úr 1,85% í 1,3%. Hér er byggt á greiningu á gögnum úr sleppitilraunum Skilbrei et al. (2015). Heimsæknistuðull lækkar endurkomu umtalsvert en mismikið eftir fjarlægð.

Síðbúið strok: Í vöktun Hafrannsóknastofnunar hafa alls 15 laxar verið raktir til sjókvíeldisstöðva. Þeir voru allir úr síðbúnum strokum frá tveimur sjókvíeldisstöðum, annarsvegar Hringsdal í Arnarfirði og hinsvegar Laugardal í Tálknafirði. Reiknuð var farlengd þessara strokufiska og borin saman við dreifingarfall. Þó að niðurstöðurnar byggji ekki enn á stóru gagnasafni þá virðist dreifingin þó vera í samræmi við Weibull dreifingarfallið eins og gert var ráð fyrir í áhættumati. Raundreifing bendir til þess að fyrri mat á farlengdarstuðli (η) hafi verið of hátt og að lögunarstuðull (β) hafi einnig verið of hár. Þessir stuðlar voru því endurstíltir í endurmati í samræmi við niðurstöðu vöktunar.

Endurkomuhlutfall strokufiska var borið saman við gögn um endurkomu úr síðbúnu stroki í Noregi. Samkvæmt norsku gögnunum er endurkomuhlutfallið að meðaltali 0,84% en á Íslandi hefur það reiknast lægra eða 0,26% úr því eina stroki greinanlegt var. Það virðist ljóst að endurkomuhlutfall fyrri áhættumats var líklega ofáttað sem 3,3%. Á grundvelli fyrirbyggjandi gagna og varúðarreglu hefur því verið ákveðið að lækka endurkomuhlutfallið í 1,1% í núverandi endurmati.

Strokstuðull og strokhlutfall: Þau takmörkuðu gögn sem fyrir liggja virðast gefa til kynna að ekki sé að svo stöddu ástæða til að breyta strokstuðlinum og er honum því haldið óbreyttum sem 0,8 strokufiskar á hvert framleitt tonn í núverandi endurmati. Ekki liggja enn fyrir nein gögn sem styðja breytingar á strokhlutfalli og því er enn stuðst við 50:50 skiptingu á milli snemmbúins og síðbúins stroks, eins og í fyrri áhættumati.